

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE 2017

Unicitate

8 - 15 Ianuarie 2017

Tradus și adaptat de către Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie din România

Săptămâna de rugăciune 2017

Cele patru principii *Sola* și libertatea de gândire

Reforma Protestantă a fost o mișcare din secolul al XVI-lea pentru reformarea Bisericii Romano-Catolice din Europa Occidentală. Reforma a fost începută de Martin Luther care, observând unele practici nebiblice ale Bisericii Catolice, a întocmit un document intitulat *Cele 95 de teze*, în care combătea atât practica indulgențelor (iertarea păcatelor prin Biserică și nu prin Hristos) cât și alte practici religioase nefondate biblic. La sfârșitul lunii Octombrie 1517, el le-a afișat pe ușa Bisericii Castelului din Wittenberg, folosită în mod obișnuit ca avizier pentru comunitatea universitară.

Martin Luther (1483-1546), călugăr din ordinul Sfântului Augustin, a intrat în viața monahală în anul 1505, în urma unei experiențe personale dramatice care i-a schimbat viața: a fost surprins de o furtună îngrozitoare în mijlocul câmpului și a promis că se va călugări dacă va scăpa. A studiat profund teologia pentru a răspunde întrebărilor apăsătoare privind mântuirea, ajungând la concluzii biblice privind rolul credinței și al faptelor în procesul îndreptățirii omului. A afirmat că pentru mântuire este suficientă doar credința, fără alte merite proprii. Astfel, la întrebarea care l-a urmărit mult timp: „Cum poate un om păcătos să stea în picioare în fața unui Dumnezeu Sfânt care nu acceptă păcatul?”, răspunsul pe care Luther l-a găsit a fost din Cuvântul lui Dumnezeu, Romani 1:17: „Cel neprihănit va trăi prin credință!”.

Reforma protestantă a urmărit îndepărtarea de practici religioase fără conținut și revenirea la temelia credinței creștine; de aceea principiile fundamentale ale reformei au fost: *Sola Scriptura* (Numai Scriptura), *Sola Fide* (Numai Credința), *Sola Gratia* (Numai Harul), *Solus Christus* (Numai Hristos).

„Aceasta este poziția mea. Și nu pot să mi-o schimb!”. Se spune că Luther, după o zi de reflectare adâncă, a declarat aceste cuvinte faimoase în curtea de judecată a lui Charles al V-lea¹ din Worms². Deși l-au situat în afara Legii, aceste cuvinte au făcut din Luther omul care a pus bazele pentru înțelegerea modernă a *Libertății de gândire*.

„Puneți cuvintele mele alături de Scriptură și dovediți-mi că greșesc, dacă puteți, iar eu voi retracta tot ce am spus”, a spus Luther înaintea declarației sale de mai sus.

Săptămâna de rugăciune pentru anul 2017 din cadrul Alianței Evanghelice Europene este bazată pe cele patru *Sola* (*Numai*) care au marcat reforma protestantă și au făcut din Luther și mulți alții niște „proscriși”. Dar prin ei Dumnezeu a schimbat lumea!

Chiar și astăzi, aceste principii îi face încă pe mulți creștini să fie în afara legii. Într-o vreme în care aproape totul este relativ, nu ai de câștigat dacă susții adevăruri absolute.

V-ați gândit vreodată că *Libertatea de gândire* are sens doar într-o societate care crede în absolute? Și totuși, trăim într-o societate care nu doar că neagă absolutele, dar îi și pedepsește pe aceia care cred în ele. Trecem de la interzicerea lucrurilor, de la a fi *politic corect*, la a legifera ce se poate spune și ce nu. Noi, creștinii, avem vina noastră în acest proces pentru că nu ne-am folosit puterea pe care am avut-o

¹ Împărat roman din dinastia Habsburg (1500-1558) – oponent al reformei protestante. În timpul reformei, acesta era împărat al Spaniei, Olandei și alte teritorii din Europa aparținând dinastiei Habsburg.

² Charles al V-lea a hotărât convocarea *Adunării de la Worms* (Germania), în 1521, în urma căreia s-a enunțat *Edictul de la Worms* prin care Martin Luther a fost declarat eretic.

pentru a lupta împotriva proclamării, răspândirii și legiferării unor convingeri și forme de manifestare contrare voii lui Dumnezeu.

Doar acolo unde avem exprimarea liberă putem pretinde că avem libertate de gândire, libertate de exprimare și libertate religioasă. Susținerea acestor principii ale reformei (Sola) este fundamentală astăzi.

Pe măsură ce parcurgem acest material, mă rog să fiți încurajați pentru a vă lupta și pentru a înțelege mai bine ce înseamnă să susținem:

Sola Scriptura – Numai Scriptura – Scriptura deasupra tradiției;

Sola Fide – Numai prin Credință – Credința deasupra faptelor;

Sola Gratia – Numai Harul – Harul deasupra meritelor;

Solus Christus – Numai Hristos – Hristos singura Cale.

Fie ca rezultatul să fie *Soli Deo Gloria* (Numai lui Dumnezeu glorie)!

Împreună în rugăciune,

Thomas Bucher

Secretar General al Alianței Evanghelice din Europa

P.S. Materialele pentru Săptămâna de Rugăciune 2017 au fost întocmite de către frați din Germania, Austria și Elveția. Le mulțumim din toată inima pentru contribuția lor la sărbătorirea a 500 de ani de la Reformă.

Duminică 8 Ianuarie – Numai prin Hristos – Singura Cale

Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”. (Ioan 14: 6)

Text adițional: Evrei 1: 1-3

Dumnezeu întrupat, Domnul Isus Hristos, venit pe Pământ ca om, dar fără păcat, este Singurul capabil să readucă o creație decăzută înapoi la Creatorul ei. El ia toată vina, o pune pe umerii Săi și moare în locul nostru. Tatăl acceptă această jertfă și apoi îl înviază, aducându-L înapoi la viață.

În istoria omenirii, lucrarea de mântuire prin Domnul Isus Hristos este unică. Ce jertfă! Și acest Tată, acest Dumnezeu, îi cheamă pe toți să își pună credința în Isus Hristos. Dumnezeu l-a dat Fiului Său putere peste toate lucrurile. Hristos este singura cale către Tatăl, iar aceia care cred în El au mântuirea.

Acesta este doar un rezumat al acestei istorisiri (in)credibile! Și ESTE adevărată! Doar prin Hristos putem fi născuți din nou astfel încât să devenim poporul pe care și l-a dorit Dumnezeu de început. Ni s-a oferit din nou o viață plină de bucurie și speranță. Dacă ne uităm la contextul acestui verset biblic, Masa Domnului, observăm că ucenicii nu știau absolut nimic despre scopul Domnului Isus pe pământ (vezi Ioan 13, 14). Toma nu avea absolut nicio idee despre ceea ce urma să facă Domnul Isus, iar Petru se credea capabil să-și dea viața pentru Stăpânul Său. Reacția Domnului Isus însă arată răbdare și încurajare. El le întărește încrederea în El atunci când le spune că trebuie să meargă să le pregătească „un loc”: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri” și „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:2, 3)

Noi, creștinii, suntem într-o călătorie către Patria cerească. De multe ori pierdem din vedere cărarea din fața noastră, lucru care ne împiedică să înaintăm, și devenim confuzi, exact ca ucenicii. Dar nu trebuie să ne pierdem încrederea, ci să fim siguri de un lucru – este Cineva care ne conduce. Mulțumim lui Dumnezeu că nu trebuie să ne facem noi o cale! Trebuie doar să îl urmăm pe Hristos pe calea care ne duce direct la Tatăl, la casa noastră. Domnul Isus ne asigură că ne va duce acolo. Subiectul rugăciunilor noastre de astăzi este așadar Fiul lui Dumnezeu. Să îl onorăm noi toți cei care mergem pe același drum.

RUGĂCIUNE

Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus:

El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; pentruca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul. (Filipeni 2:5-11 NIV)

Mulțumire:

- Pentru lucrarea Ta de mântuire. Doamne, Tu ai împăcat lumea cu Tine prin Hristos (2 Corinteni 5:19)
- Pentru că Domnul Isus a mers pe calea aceasta către cruce și ne-a pregătit deja Calea pentru a ajunge în Cer

Părerere de rău:

- Pentru tendința de a ne pune pe noi pe primul loc
- Pentru că nu am fost mereu conștienți de faptul că Domnul Isus este Singura Cale către Tatăl
- Pentru că nu i-am iubit pe frații noștri creștini din alte țări, devenind astfel nedemni de numele de ucenici ai lui Isus (Ioan 13:35)

Mijlocire:

- Pentru aceia care se află pe o cale falsă în căutarea mântuirii (religie, tradiții...), ca să îl găsească pe Hristos
- Pentru noi, creștinii, să nu ne îndepărtăm de dragostea lui Hristos
- Să putem să îi ajutăm și să îi apreciem pe frații noștri în credință aflați pe același drum către Tatăl

Luni, 9 Ianuarie - Numai prin Scriptură: Temelia noastră

Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. (Luca 24: 45-48).

Text adițional: 2 Timotei 3: 16

Hristos este în centrul Cuvântului lui Dumnezeu și tot El ni-L descoperă.

După Învierea Sa, Isus Se întâlnește cu doi dintre ucenici pe drumul spre Emaus și le explică din Scriptură de ce a trebuit să sufere, să moară și să învieze. În toată Biblia sunt referințe despre venirea Domnului Isus, care trezesc credința în cei care citesc și aud lucrurile acestea.

Uităm ușor cât de privilegiați suntem că avem Biblia disponibilă în limba noastră. Sunt alții care încă nu au acces la Biblie sau care nu știu să citească. Atunci când este tradusă pentru prima dată într-o limbă, Biblia poate aduce o bucurie extraordinară celor care vorbesc respectiva limbă. Un lucru pe care l-am experimentat în Turcia a fost să văd cum o limbă străină îți poate oferi o perspectivă diferită asupra Cuvântului lui Dumnezeu, de exemplu în figurile de stil folosite. Următoarele cuvinte fac parte din traducerea în limba turcă a Bibliei: „Astăzi, când auziți vocea Lui, nu lăsați să vă apară bătăături pe inimă.” (Evrei 3:15). Piele tăbăcită crescând pe inimă... aceasta este o imagine destul de vie care ne avertizează împotriva neascultării Scripturii, pentru că uneori trecem cu vederea unele pasaje susținând că sunt irelevante sau învechite pentru vremurile noastre.

Cu mulți ani în urmă un teolog din India a afirmat că de când am învățat să citim Biblia, am uitat să ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus: „Când citesc Biblia, ochii mei sunt deasupra Scripturii. De cealaltă parte, când ascult Cuvântul lui Dumnezeu mă plasez sub el”. Noi putem să ne punem toată încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Predicarea din Biblie trezește credința, deoarece credința vine în urma auzirii și a lucrurilor auzite (Romani 10:17).

RUGĂCIUNE

Mulțumire:

- Pentru faptul că Biblia a fost tradusă în atât de multe limbi (în anul 2016, conform Organizației Wycliffe, există 3223 de limbi cu traduceri parțiale ale Bibliei, iar Biblia completă este tradusă în 636 de limbi)
- Pentru predicatorii care îl pun pe Hristos în centrul mesajului lor
- Pentru cântările care sunt fundamentate pe Scriptură și nu pe sentimente umane

Păreră de rău:

- Pentru momentele când nu am ascultat de Cuvântul lui Dumnezeu; când acesta nu a fost temelia bisericii din care facem parte

Mijlocire:

- Ca Biblia să poată fi tradusă în continuare în și mai multe limbi
- Cuvântul lui Dumnezeu să fie predicat și împlinit în bisericile din care facem parte
- Să creștem în noi și în copiii noștri dorința de a învăța cât mai multe versete pe de rost.

Marti, 10 Ianuarie – Numai prin Har: Șansa noastră

Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii - și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus. (Romani 3: 21-24).

Text adițional: 1 Corinteni 15: 10

„Dacă nu muncești din greu, nu o să reușești nimic!” Auzim cuvintele acestea toată viața: fie de la părinți acasă, fie de la profesori la școală, la muncă... Uneori ne sunt de ajutor și ne surprindem spunând: „Mai am o singură șansă să dovedesc de ce sunt în stare... dacă m-aș strădui mai mult...”

Totuși, chiar când depun mai mult efort, observ imediat că ajung la limita puterilor mele. Odată, am vrut să mă întâlnesc cu un prieten și să îi cer iertare pentru o ceartă avută recent. În secunda urmatore mi-a trecut altceva prin minte care dintr-o dată era mult mai important. Astfel am împins planul de împăcare undeva în spate, deși cu puțin timp mai înainte doream atât de mult să îl duc la îndeplinire. Dacă suntem sinceri cu noi înșine, observăm foarte repede care ne sunt limitele, slăbiciunile și eșecurile. Cu toate acestea, viața înseamnă mai mult decât note bune la examene, succes la muncă sau chiar o situație mai bună decât majoritatea. Ceea ce într-adevăr contează este să trăim o viață plăcută în ochii lui Dumnezeu. Atunci realizez că toate eforturile mele sunt fără rost în încercarea de a fi vrednic în fața lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel pe bună dreptate afirmă că el a lucrat mai mult decât oricine altcineva (vezi 1 Corinteni 15:10). Totuși nu voia ca acest lucru să fie înțeles ca o pricină de laudă. El rămâne smerit, conștientizând pe deplin faptul că nu ar fi reușit nimic fără harul lui Dumnezeu. Goethe a făcut următoarea afirmație: „*acea care se forțează cu toată ardoarea, aceea pot fi mântuiți*”. La fel ca apostolul Pavel, și Martin Luther a descoperit că acest motto pur și simplu nu era adevărat. Luther a contrazis pe deplin acest „principiu al eficienței” din societatea occidentală. Reformarea Bisericii s-a bazat pe Harul lui Dumnezeu, în loc de acest „principiu” al propriilor noastre realizări.

În procesul mântuirii nu oamenii au inițiativa, ci Dumnezeu este Acela care inițiază și duce la bun sfârșit mântuirea. Atunci când ajung la capătul puterilor și cred că am epuizat toate alternativele – atunci începe Dumnezeu să lucreze. El este Persoana potrivită și Singurul care poate să îmi acorde har după har. Dumnezeu m-a binecuvântat cu har prin suferințele Fiului Său. Fără har nu aş avea nicio perspectivă asupra vieții mele sau asupra morții, și numai prin harul lui Dumnezeu pot fi ceea ce trebuie să fiu: copilul iubit al lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNE (Psalmul 103)

Mulțumire:

- Pentru că Dumnezeu ne-a dat mie și celor de lângă mine harul și împăcarea cu El

Părere de rău:

- Doresc să împărtășesc harul lui Dumnezeu și cu alții, dar recunosc că nu fac asta cu pasiune

- De multe ori când mă simt nevrednic, încerc să îmi recâștig respectul de sine plecând din interior, prin eforturi personale. Nu acesta este răspunsul. Te rugăm, Doamne și Tatăl nostru, să ne ajuți să apelăm mereu la Tine și să ne bazuim doar pe harul Tău!

Mijlocire:

- Pentru aceia care încearcă să se definească și să se împlinească prin locul de muncă și prin realizările personale (directori, vedete etc.)
- Pentru aceia care au nevoie de protecție, de milă și de har, dar care primesc doar înstrăinare și singurătate (refugiați, copii aflați în situații familiale dificile)
- Pentru oameni aflați în poziții de conducere, astfel încât în timpul diferitelor conflicte să urmărească împăcarea și pacea

Miercuri, 11 Ianuarie – Numai prin Credință: Răspunsul nostru către Dumnezeu

Unde este, deci, pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței. Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii. (Romani 3:27-28).

Text adițional: Luca 5: 1-11

Cel de-al patrulea principiu (Sola) - „Numai prin credință” – este un răspuns potrivit pentru ceea ce ne oferă Dumnezeu. Cu toții cunoaștem acel sentiment când oferim cuiva un cadou și așteptăm cu nerăbdare reacția celui alt. Sperăm din toată inima ca acel dar să fie observat, acceptat, apreciat și potrivit pentru cel ce îl primește. Cum stau însă lucrurile cu darul lui Dumnezeu? Apostolul Pavel spune în textul din Romani că putem primi darul lui Dumnezeu doar dacă ne încredem în El prin credință.

Ne întâlnim mereu cu aceleași concepții greșite referitoare la credință. Și exact pe acestea le abordează Pavel în versetele de mai sus. Prima idee greșită are de-a face cu „pricina de laudă”, adică atunci când credința în Dumnezeu este văzută ca o „realizare evlavioasă”. Problema aici este că se pune prea mult accentul pe a avea o credință profundă, reală, DAR obținută prin puterile proprii. Câteodată chiar le cerem celorlalți să aibă aceeași credință, ca și cum cineva ar putea fabrica o astfel de credință din nimic. Însă credința nu este o realizare personală, ci este ceva ce PRIMIM din partea lui Dumnezeu.

O a doua idee greșită are de-a face cu ce înseamnă „fapte bune”. Este o tentație religioasă de a obține favoarea lui Dumnezeu sau măcar de a încerca să-L ajutăm pe Dumnezeu în ceea ce deja a făcut. Apostolul Pavel subliniază faptul că numai credința este suficientă. Nu mai trebuie făcut nimic pentru că Dumnezeu a făcut totul.

„Numai prin credință” este de asemenea soluția și pentru o a treia idee greșită, mai relevantă pentru societatea noastră de astăzi decât celelalte două, și anume că ceea ce a făcut Dumnezeu ne pune pe noi într-o poziție corectă față de El, indiferent dacă acceptăm aceasta prin credință sau nu. Apostolul Pavel ne amintește în acest text că Dumnezeu s-a apropiat de noi prin Hristos deoarece dorește o relație personală cu noi. O asemenea relație poate fi obținută „numai prin credință”. De aceea îi invităm pe oameni să trăiască această credință.

Care este cea mai mare „tentație religioasă” a noastră? Este cumva să ne lăudăm cu credința noastră chiar dacă am primit-o în dar? Sau poate că ne încredem în propriile noastre realizări evlavioase chiar dacă nu ne aduc nicio favoare din partea lui Dumnezeu? Sau este ideea că se poate și fără credință? Dacă răspundem sincer la aceste întrebări vom ști cum ar trebui să ne rugăm.

RUGĂCIUNE (Efeseni 3:14-21)

Mulțumire:

- Pentru harul dat pe care nu îl merităm
- Pentru că Hristos a împlinit totul în locul nostru
- Pentru că Dumnezeu a pus credința în noi

Păreră de rău:

- Pentru momentele când ne-am lăudat cu credința noastră

- Pentru că am încercat să îi câștigăm dragostea prin eforturi proprii

Cerere:

- “Cred, Doamne – ajută necredinței mele!” (Marcu 9: 24)
- Pentru unitate în credință cu toți aceia care mărturisesc credința în Hristos Isus

Închinare:

- Pentru că Dumnezeu este demn de încredere
- Pentru că drumul către Dumnezeu este deschis

Joi, 12 ianuarie – Numai prin Credință: Invitația lui Dumnezeu adresată lumii

„În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: «Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura». Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El.” (Ioan 7: 37-39a)

Text adițional: Faptele apostolilor 17:22-24

Un cântec german are următoarele versuri: „Dumnezeu ne-a invitat la ospăț; să mergem și să spunem și celor pe care îi întâlnim în drumul nostru într-acolo...”

Când primesc o invitație la masă oficială mă simt special. Ce onoare să știu că gazda dorește să particip! Este atât de important pentru Dumnezeu ca fiecare persoană să îi accepte invitația. Suntem atât de prețioși pentru El și dorește cu ardoare să fim lângă El, nu doar temporar, ci pentru totdeauna, nu ca oaspete, ci ca parte din familie. El vrea ca NOI să avem parte de viață din El și astfel să ne facem părtași firii dumnezeiești. El ne oferă NOUĂ o viață plină de însemnătate și cu adevărat împlinită, o viață care va fi desăvârșită DOAR atunci când vom fi în veșnicie, în prezența Lui. Ce privilegiu avem! Și ce viitor ne așteaptă pe noi oamenii! Isus folosește această imagine a „praznicului” plin de bucurie pentru a sublinia clar faptul că EL este Acela care ne cheamă și dorește să se bucure împreună cu noi.

Domnul Isus ne-a pregătit locurile cerești în Împărăția Sa. Nu există o taxă de intrare, nici chirie de plătit și nici nu avem nevoie să îndeplinim alte condiții. Nu ni se cere nimic altceva decât să credem: *numai prin credință*. Credința este mult mai mult decât un ritual sau o conștientizare a prezenței lui Dumnezeu. Credința înseamnă a crede că Dumnezeu Își împlinește promisiunile și a avea încredere în lucrările lui Dumnezeu, nu în ale noastre.

Domnul Isus i-a trimis pe ucenici acum aproape 2000 de ani, iar astăzi ne trimite pe NOI, astfel încât fiecare om de pe Pământ să poată primi invitația Lui și să îi spună DA. Dumnezeu are un loc pentru fiecare, dar oamenii îl vor accepta? Domnul Isus Își întinde mâinile larg deschise pentru a primi pe fiecare om care vine la El și îl întristează atunci când cineva refuză invitația. Astăzi să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru invitația Sa adresată întregii lumi și să ne rugăm ca El să ne ajute să o acceptăm cu bucurie.

RUGĂCIUNE:

Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejdi în Domnul nostru Isus Hristos! (1 Tesaloniceni 1:2-3. Citiți mai departe până la versetul 10).

Mulțumire :

- Pentru că Dumnezeu ne onorează cu invitația de a fi cu El

Păreră de rău:

- Pentru că ne-am încrezut în noi mai mult decât în Domnul Isus

Cerere:

- Doamne, iartă-ne necredința și întărește credința noastră în Tine și în promisiunile Tale

Mijlocire:

- Tată, deschide inimile oamenilor din toată lumea astfel încât să poată auzi invitația Ta și să o accepte prin credință.

Vineri, 13 ianuarie – Numai prin Har – Inima lui Dumnezeu pentru oameni

În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!”.

Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, în afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, în afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere. Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11: 25-30)

Text adițional: Exodul 34: 6

Inima lui Dumnezeu bate pentru lume și de aceea ni L-a trimis pe Fiul Său Isus. Dumnezeu le spusese israeliților în Egipt: „Am văzut asuprirea poporului Meu” (Exodul 3:7). Dumnezeu ne vede starea noastră și astăzi, la fel ca și atunci: popoare care sunt frământate de războaie civile, exploatare și abuzuri; oameni care și-au pierdut familii și case și au devenit refugiați. Acești oameni încearcă, prin multă suferință, să își construiască o nouă viață pe un pământ necunoscut, unde sunt numiți străini, așa cum este cazul aici, în Europa. Dumnezeu îi vede și este întristat. Harul Lui îi cuprinde în mod natural și pe aceia care nu îl cunosc, deoarece El este lângă toți cei care trec prin suferință.

Dumnezeu cunoaște necazul și poverile noastre, vede toate greșelile și eșecurile noastre; El vede problemele pe care le avem la locul de muncă, în cadrul căsniciei; El vede că ne întristează copiii noștri sau că ne confruntăm cu dezastre financiare, cu boli și accidente. „Suntem cu toții în aceeași barcă”. Dar uneori ni se pare că Dumnezeu este absent. Nu-i așa că avem sentimentul că lumea, în loc să devină mai bună, devine din ce în ce mai rea? Această întrebare este pusă tot mai des. Cu toate acestea, Dumnezeu L-a trimis cu adevărat pe Fiul Său. El este în lume pentru noi: Emanuel – „Dumnezeu cu noi” și pentru noi a murit pe cruce.

Dumnezeu nu ne-a uitat: harul Său ni se adresează în mod personal, de aceea Domnul Isus ne cheamă la El astăzi. El a luat asupra Sa povara lumii, a fiecărui om în parte: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*” (Matei 11:28). El dorește să ia pe umerii Lui poverile noastre, astfel încât noi să nu le mai purtăm singuri. Atunci când ne rugăm Domnului, luăm parte la „jugul Lui”, suntem împreună cu El în purtarea poverilor. Aceasta înseamnă că nu suntem singuri. El este Acela care rămâne lângă noi și ne poartă toate poverile, chiar dacă noi nu îl vedem sau nu îl simțim. Atunci când ne rugăm, povara noastră devine ușoară. Să ne unim împreună în rugăciune, ca Dumnezeu să ne poarte pe mai departe pe umerii Săi (Isaia 40).

RUGĂCIUNE (Luca 1: 46-55)

Mulțumire:

- Pentru că inima Ta este larg deschisă pentru noi
- Pentru că nu trebuie să venim cu propriile noastre soluții, sugestii și planuri, ci putem doar să ne încredem în Tine
- Chiar și atunci când suntem cu Tine putem greși, dar ne încredem în Tine, chiar dacă nu știm toate lucrurile.

Păreră de rău:

- Pentru momentele când credem că nu ești aici, că ne-ai uitat, că nu îți mai pasă de noi
- Te rugăm să ne ierți pentru momentele când ne-am bizuit pe puterea noastră și pe propriile resurse, în loc să apelăm direct la Tine

Cerere:

- Întărește-ne încrederea că Tu ești în control și că vei face în așa fel încât toate lucrurile să aibă un final bun
- Te rugăm să schimbi inima oamenilor care sunt în funcții de conducere, astfel încât să caute binele și dreptatea

Sâmbătă, 14 Ianuarie – Numai prin Scriptură – Vocea lui Dumnezeu în lume

Când s-a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta:

„Sămănătorul a ieșit să-și samene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă; și, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o. O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod înșutit.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă.” (Luca 8: 4-8)

Text adițional: Matei 4: 1-11

Iarna, imaginea unui câmp este destul de tristă. Este greu de imaginat că va mai crește ceva din pământ. Dar cu toate că pentru noi câmpul pare arid, un fermier vede acolo potențialul pentru recoltă.

Isus este ca un fermier de genul acesta. Spre deosebire de noi, El vede exact care va fi rodul unei semințe din Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt totuși câteva obstacole de trecut până când sămânța va prinde rădăcină cum trebuie: drumul, pământul stâncos, spinii...

Isus nu folosește această pildă ca o avertizare asupra acestor pericole, ci ca o promisiune despre ce se întâmplă atunci când Cuvântul lui Dumnezeu cade pe un pământ bun. Această pildă ne învață câteva lucruri despre modul cum Dumnezeu îngrijește „sămânța Cuvântului”:

- Este nevoie de timp. Dacă vrei să cultivi o plantă, trebuie răbdare. Cum reacționezi atunci când nu vezi imediat roadele muncii tale? Cum reacționezi atunci când mesajul lui Dumnezeu nu lovește ca fulgerul, ci lucrează încetul cu încetul?
- Este ușor să îți pierzi răbdarea, însă ne așteptăm ca creșterea să fie înceată și anevoioasă. Suntem pregătiți pentru aceasta?
- O sămânță va crește bine doar pe pământ bun. Pregătim suficient „pământul” din bisericile noastre?
- Semănarea duce la o recoltă bogată. Dintr-o sămânță ies o sută de alte semințe noi, iar fiecare sămânță are nevoie de spațiu și de aer pentru a crește spre rodire.

Când eram în Africa, am văzut sute de creștini mergând la biserică cu Biblia sub braț, pe când noi avem tendința să o lăsăm acasă pe raft. Nu cumva să atragem atenția! Aceasta este teama noastră. De ce oare nu suntem dornici ca oamenii să ne vadă purtând Biblia cu noi? Biblia a avut un rol crucial în societatea noastră de-a lungul secolelor. Termeni biblici cum ar fi „libertate” sau „dreptate” sunt acum cerințe constituționale. Multe dintre acțiunile caritabile sunt bazate pe valorile biblice. Ar trebui să aducem mesajul Bibliei pe câmpul ce urmează să fie lucrat cu bucurie și plini de încredere știind că este sămânța lui Dumnezeu și este unică.

RUGĂCIUNE:

Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă noroadelor lucruri deșerte? Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.” În adevăr, împotriva Robului Tău celui Sfânt, Isus pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea

aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadale lui Israel, ca să facă tot ce Hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.

Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus.” (Faptele apostolilor 4: 24-30)

Mulțumire:

- Pentru puterea Cuvântului lui Dumnezeu care a lucrat printre noi timp de aproape 2000 de ani

Păreră de rău:

- Pentru momentele în care am evitat să vorbim în public despre Biblie. De multe ori ne concentrăm atenția pe unele probleme pe care le avem cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu pe puterea Lui.

Mijlocire (nume specifice, dacă este posibil):

- Pentru aceia care predică în mod public din Cuvântul lui Dumnezeu
- Pentru aceia care au primit recent sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și au lăsat-o să crească în inima lor. Pentru aceia în inimile cărora această sămânță crește mai greu
- Pentru creștinii care răspândesc Cuvântul lui Dumnezeu prin mass-media (ziare, reviste, internet, radio, TV etc.)

Duminică, 15 ianuarie – Numai prin Hristos – Speranța lumii

Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus. (Coloseni 1:27-28)

Text adițional: Isaia 42: 1-12

Pasajul din Isaia conține multe afirmații ce par „îndrăznețe” pentru mintea omului. Ar contrazice cineva faptul că Isus este singura noastră nădejde? Realitatea este că mulți oameni din zilele noastre nu sunt de acord cu această afirmație. Nădejdea este firavă, și ne provoacă neliniște cu privire la viitor. Facem tot mai multe speculații despre viața noastră. Sunt tot mai multe discuții televizate care arată o lume multi-religioasă, iar oamenii care privesc aceste discuții așteaptă răspunsuri sau sunt dezamăgiți. Unde este nădejdea pentru această lume? Este doar în Hristos?

Apostolul Pavel scrie și colosenilor despre unitate și adevăr. El a trimis această epistolă pentru a le descrie natura unică a Domnului Isus (Coloseni 1:15-23). Hristos este îndeajuns! El este imaginea vizibilă a Dumnezeului invizibil. Hristos este Capul Bisericii. El este Acela care a înviat. Toți ar trebui să cunoască această taină minunată! Aceasta este nădejdea noastră.

De atunci, mesajul plin de speranță propovăduit de apostolul Pavel a inspirat și motivat pe mulți. Misiunea creștină a schimbat lumea, dar încă nu am ajuns în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru a experimenta o schimbare la nivel personal, ni se cere să îl acceptăm pe Isus ca unic Mântuitor pentru noi. Fiecare generație are așteptările proprii cu privire la viitor. Și fiecare generație are nevoie să audă predicatori ai Evangheliei care să declare în mod clar și public: „Doar în Hristos – nădejdea întregii lumi”.

Rugăciunea face parte din această misiune. Nu este suficient doar să purtăm nădejdea și credința în inimile noastre; trebuie să trecem de la a crede la a face, de la a vorbi la a acționa. Generația noastră caută proiecte, organizații și oameni care să le dea speranță. Dar ea – speranța – se poate găsi doar în Isus Hristos. Un pas foarte important pe care îl putem face este să ne rugăm împreună în unitate. Indiferent de ceea ce ni se întâmplă pe plan local, sau la nivel mondial, noi trăim sau murim știind că suntem ai Lui.

RUGĂCIUNE (Rugăciunea Domnului Isus pentru noi):

Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi Suntem una, Eu în ei, și Tu în Mine; -pentruca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

Tată, vreau ca acolo unde Sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei și Eu să fiu în ei.” (Ioan 17: 20-26)

Mulțumire:

- Pentru că Hristos este nădejdea și viața noastră

- Pentru Bisericele și agențiile misionare care răspândesc mesajul creștin al speranței

Părerere de rău:

- Pentru că ne temem de aceia care ne critică
- Pentru că citim Biblia cu inima împărțită
- Pentru că ne lipsește încrederea

Cerere:

- Pentru credință în a ne stabili prioritățile vieții
- Pentru înnoirea încrederii în Domnul Isus Hristos – nădejdea noastră

Mijlocire:

- Pentru evanghelizările din lumea întreagă
- Pentru proiectele de plantare a unor noi Biserici în localitate, județ, țară.